

**Univerzita Karlova
Fakulta sociálních věd**

Diplomant: Martin Král

Název diplomové práce: Proměny referování o Straně zelených

Konzultant: PhDr. Irena Reifová, Ph.D.

Termín: leden 2007

Posudek oponenta

Autor si klade za cíl s využitím kvantitativní obsahové analýzy rozpoznat tendence (proměny četnosti výskytu) ve „zpravodajském a publicistickém pokrytí Strany zelených“, a to ve dvou šestiměsíčních obdobích s jasným předělem daným sjezdem SZ v září 2005. Autor k tomuto cíli směřuje od stanovení vzorku (23n.) a formulování hypotéz po zpracování materiálu a popis výsledků. V této souvislosti dopracovává – a hlavně zužuje – původní zadání (s. 8). Jádrem práce je kapitola 2 (s. 22n.), v níž autor prezentuje vlastní analýzu. Ta je zpracována s přiměřenou důkladností, kódovací kniha je doložena (s. 24), je ovšem velmi jednoduchá a zaráží málo vyargumentovanou kategorií „Ostatní“, v níž se skrývají témata pro daný politický subjekt významná (je ale pravda, že výsledky analýzy témat ze s. 30 toto rozhodnutí podporují).

Výsledky, k nimž autor došel, jsou zajímavé, i když nikoliv překvapivé (snad až na zjištění, že zvolený předěl období nepředstavoval skutečný předěl v mohutnosti pokrytí, graf s. 28 a s. 29). Je škoda, že v závěru se nepokouší alespoň náznakem vztáhnout některé výsledky k možným teoretickým rámcům (např. překročení hranice 5% ve výzkumech k faktoru „treshhold“ zpravodajské hodnoty události). To by se mělo stát součástí obhajoby.

Práce má některé drobnější i zásadnější nedostatky. Do první kategorie patří například to, že není jasné, podle jakých kritérií považuje autor některé agentury za „renomované“ (s. 7), soudím, že je to neuvědomovaný publicismus. Do druhé kategorie spadají vysloveně nezdařilé části práce: za slabou partii práce považuji podkapitulu 1.1.5, v níž autor popisuje SZ a její zaměření. Obecný odkaz na s. 13 není dostačující a z textu není zřejmé, kde končí charakteristika strany na základě její sebereprezentace a kde začíná vlastní vklad autora. V posledku se domnívám, že kapitola má vzhledem k tématu minimální důležitost a k výkladu zjištění nepřispívá. Podobně absentují odkazy u kapitoly 1.5.2 (odkaz na článek v MFD v pozn. 11 je jako odborná literatura zcela nevyhovující). Za zcela zásadní nedostatek považuji skutečnost, že nejsou vyloženy a definovány parametry odlišení zpravodajství a publicistiky (s. 34n.).

Přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit v případě vskutku vynikající obhajoby stupněm **dobře**.

V Praze 19. ledna 2007

doc. PhDr. Jan Jiráček, Ph.D.
katedra mediálních studií IKSŽ
Centrum pro mediální studia CEMES